

г) начин на који се води штрајк и

д) састав штрајкачког одбора који заступа интересе радника и у њихово име води штрајк.

(2) Ако се штрајк испољава окупљањем радника, мјесто окупљања учесника у штрајку не може бити ван радне средине послодавца.

Члан 6

(1) Штрајкачки одбор дужан је да штрајк најави послодавцу достављањем писане одлуке о ступању у штрајк, најкасније седам дана прије дана одређеног за почетак штрајка, односно 24 часа прије почетка штрајка упозорења, ако овим законом није утврђен други рок.

(2) Одлука о ступању у штрајк у подручју, области или грани доставља се репрезентативном удружењу послодаваца у том подручју, области или грани, односно Влади Републике Српске, уколико се штрајк организује у подручјима, односно областима или гранама у оквиру подручја:

а) О - Јавна управа и одбрана; обавезно социјално осигурање,

б) Р - Образовање и

в) Q - Дјелатности здравствене заштите и социјалног рада, у складу са прописом којим се уређује класификација дјелатности.

(3) Одлука о ступању у генерални штрајк доставља се репрезентативном удружењу послодаваца на нивоу Републике и Влади Републике Српске.

Члан 7

(1) Штрајкачки одбор и послодавац, односно преговарачко тијело које одреди послодавац дужни су да од дана достављања писане одлуке о ступању у штрајк, као и за вријеме трајања штрајка покушају да споразумно ријеше настали спор или могу изнијети спор пред посебно тијело за мирење, које стране у спору споразумно оснивају.

(2) Ако се спор не ријешу у року од осам дана од почетка штрајка, стране у спору могу позвати да у рјешавању спора учествује представник органа Републике и представници репрезентативне организације синдиката на нивоу Републике ако синдикат није организатор штрајка, представници репрезентативног удружења послодаваца на нивоу Републике, као и стручњаци из појединих области, или могу изнијети спор пред посебно тијело за мирење, у складу са законом којим се уређује мирно рјешавање радних спорова.

(3) У случају да се спор не ријешу у року од 30 дана од почетка штрајка, стране у спору могу да изнесу спор пред арбитражу у складу са законом којим се уређује мирно рјешавање радних спорова.

Члан 8

(брисано)

Члан 9

(1) Штрајкачки одбор и радници који учествују у штрајку дужни су да штрајк организују и воде на начин којим се не угрожава безбједност и здравље људи и безбједност имовине, спречава доношење непосредне материјалне штете и омогућава наставак рада по завршетку штрајка.

) Штрајкачки одбор и радници који учествују у штрајку не смију спречавати послодавца да користи средства и располаже средствима којима обавља дјелатност.

(3) Штрајкачки одбор и радници који учествују у штрајку не могу спречавати запослене који не учествују у штрајку да раде.

(4) Послодавац је дужан да штрајкачком одбору и радницима који учествују у штрајку обезбиједи коришћење одговарајуће просторије и потребне административнотехничке и комуникационе услуге.

Члан 10

(1) Штрајк престаје споразумом страна у спору, одлуком арбитраже и одлуком радника који су донијели одлуку о ступању у штрајк.

(2) За сваки нови штрајк учесници у штрајку дужни су да донесу нову одлуку о штрајку.

Члан 11

(1) У дјелатностима од општег интереса или у дјелатности чији би прекид рада због природе посла могао да угрози живот и здравље људи или да нанесе штету великих размјера право на штрајк радника може се остварити ако се испуне и посебни услови утврђени овим законом.

(2) Дјелатност у смислу става 1. овог члана су дјелатности које обавља послодавац у области:

а) електропривреде,

б) водоснабдијевања,

в) жељезничког саобраћаја,

г) авионског саобраћаја и контроле ваздушног саобраћаја,

д) јавних радиотелевизијских сервиса,

ђ) поштанског саобраћаја,

е) комуналних дјелатности,

ж) заштите од пожара,

з) здравствене и ветеринарске заштите и

и) друштвене бриге о дјечи и социјалне заштите.

(3) Од општег интереса, у смислу овог закона су и дјелатности од значаја за функционисање система јавне управе и безбједности Републике у складу са законом, као и послови неопходни за извршавање обавеза утврђених међународним уговорима у дјелатностима наведеним у ставу 2. овог члана.

(4) Уколико се штрајк у дјелатностима из ст. 2. и 3. овог члана организује у једном организационом дијелу послодавца, обавеза испуњавања и посебних услова у погледу остваривања права на штрајк радника примјењује се само на тај организациони дио.

Члан 12

(1) Радници који обављају послове у дјелатностима из члана 11. овог закона могу почети штрајк ако се обезбиједи минимум процеса рада који обезбјеђује сигурност људи и имовине или је незамјенљив услов живота и рада грађана.

(2) Минимум процеса рада и начин његовог обезбјеђивања утврђује се актом оснивача, однос директора послодавца, зависно од природе дјелатности, степена угрожености живота и здравља људ и других околности значајних за остваривање потреба грађана, послодавца и других субјеката.

(3) Приликом утврђивања минимума процеса рада, у смислу става 2. овог члана, оснивач, односно директор послодавца дужан је да затражи мишљење синдиката или савјета радника, односно овлашћеног представника радника.

(4) Раднике који су дужни да раде за вријеме штрајка ради обезбјеђивања минимума процеса рада, у смислу ст. 1. до 3. овог члана, одређују директор и штрајкачки одбор, најкасније пет дана прије почетка штрајка.

(5) Ради обезбјеђивања минимума процеса рада послодавац може ангажовати и чланове штрајкачког одбора највише до 1/3 укупног броја чланова одбора, осим предсједника штрајкачког одбора.

Члан 13

У дјелатностима из члана 11. овог закона штрајк се најављује послодавцу најкасније десет дана прије почетка штрајка, достављањем писане одлуке о ступању у штрајк.

Члан 14

(брисано)

Члан 15

(1) Штрајкачки одбор дужан је да за вријеме штрајка сарађује са послодавцем ради извршавања обезбијеђеног минимума процеса рада из члана 12. овог закона.

(2) Радници који обављају послове из члана 12. став 4. овог закона дужни су да за вријеме штрајка извршавају налоге послодавца који се односе на извршавања обезбијеђеног минимума процеса рада.

Члан 16

(1) Организовање штрајка, односно учешће у штрајку под условима утврђеним овим законом не представља повреду радне дисциплине, не може бити основ за покретање поступка за утврђивање дисциплинске и материјалне одговорности радника, не може бити основ за удаљење радника са рада и не може за посљедицу имати отказ уговора о раду раднику.

(2) Радник који учествује у штрајку нема право на накнаду плате за вријеме одсуствовања с рада због учешћа у штрајку уколико се послодавац и штрајкачки одбор другачије не договоре.

(3) Изузетно од става 2. овог члана, радник који учествује у штрајку има право на накнаду плате за вријеме учешћа у штрајку који се организује искључиво због неисплаћених плата и који не траје дуже од 12 дана.

(4) Радник из става 2. овог члана који је дужан да ради за вријеме трајања штрајка, ради обезбјеђивања минимума процеса рада, у складу са чланом 12. овог закона, има право на плату која мора бити сразмјерна времену проведеном на раду.

(5) Радник из ст. 2. и 4. овог члана има право на пензијско и инвалидско осигурање, здравствено осигурање, као и право на осигурање у случају незапослености у складу са прописима којима су регулисане те области.